

prawne zawarte w art. 31 ust. 1 konwencji CMR nie prowadzą do rezultatów mniej korzystnych dla należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego i są wystarczająco jasne i precyzyjne?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije w dniu 29 marca 2013 r. — Damijan Vnuk przeciwko Zavarovalnica Triglav d.d.

(Sprawa C-162/13)

(2013/C 156/37)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Damijan Vnuk

Strona pozwana: Zavarovalnica Triglav d.d.

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „użytkownika pojazdu” w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. (¹) w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono okoliczności niniejszego przypadku — w którym ubezpieczony przez stronę pozwaną uderzył traktorem z przyczepą w drabinę, na której stał skarżący w czasie zbierania siana w belach w pomieszczeniu gospodarczym — z tego powodu, iż zdarzenie nie miało miejsca w kontekście ruchu drogowego?

(¹) Dz.U. L 103, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil Constitutionnel (Francja) w dniu 4 kwietnia 2013 r. — Jeremy F. przeciwko Premier ministre

(Sprawa C-168/13)

(2013/C 156/38)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil Constitutionnel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jeremy F.

Strona pozwana: Premier ministre

Pytania prejudycjalne

Czy art. 27 i 28 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (¹) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwa członkowskie środka zaskarżenia zawieszającego wykonanie orzeczenia organu sądowego, który w terminie 30 dni od otrzymania wniosku orzeka bądź o wyrażeniu zgody na ściganie, skazanie lub zatrzymanie osoby w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zapobiegawczego związanego z pozbawieniem wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem na podstawie europejskiego nakazu aresztowania, inne niż to, które uzasadniało jej przekazanie, bądź na przekazanie osoby państwu członkowskiemu innemu niż wykonujące państwo członkowskie na podstawie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w związku z przestępstwem popełnionym przed jej przekazaniem?

(¹) Dz.U. L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 28 marca 2013 r. — MTÜ Liivimaa Lihaveis przeciwko Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee

(Sprawa C-175/13)

(2013/C 156/39)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Strona pozwana: Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee (komitet monitorujący programu estońsko-łotewskiego na lata 2007–2013)

Uczestnik postępowania: Ministerstwo spraw wewnętrznych Estonii

Pytania prejudycjalne

2.1. Czy państwa członkowskie, które biorą udział w programie estońsko-łotewskim na lata 2007–2013, przy powoływaniu komitetu monitorującego, o którym mowa w art.

63 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ⁽¹⁾ i art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. ⁽²⁾, są zobowiązane na podstawie art. 19 ust. 1 zdanie trzecie Traktatu o Unii Europejskiej i art. 47 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej do przyjęcia uzgodnienia, jaki sąd jest właściwy do rozstrzygnięcia skarg na decyzje komitetu monitorującego i na podstawie którego prawa należy rozstrzygać takie skargi?

2.2. Jeżeli na pytanie w pkt 2.1. należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, ale brak jest odpowiedniego uzgodnienia, czy jest wtedy zgodne z art. 63 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r., jeżeli skargę na decyzję komitetu monitorującego rozstrzygnie na podstawie prawa krajowego sąd państwa członkowskiego, którego przynależność państwową posiada skarżący?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1783/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-178/13)

(2013/C 156/40)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Koskinen i J. Hottiaux)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi o:

— stwierdzenie, że nie przyjmując w odniesieniu do kierowców pracujących na własny rachunek wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1, art. 3 — 7 oraz art. 11 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, s. 35.

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-188/13)

(2013/C 156/41)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Rous i J. Hottiaux)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dokonania transpozycji dyrektywy Komisji 2011/18/UE ⁽¹⁾, z dnia 1 marca 2011 r. zmieniającej załączniki II, V i VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 grudnia 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 57, s. 21.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 13 marca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec, popieranej przez: Republikę Francuską, Rumunię, Królestwo Niderlandów, Republikę Słowacką

(Sprawa C-148/12) ⁽¹⁾

(2013/C 156/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 12.5.2012.